

den lejlighed. Men jeg betragter udelukkende ministerens forslag her som værende teknisk på det punkt.

Men jeg har ét spørgsmål til ministeren. Og det er selvfølgelig også, fordi man, når der ikke er så meget substans at gå i gang med, så begynder at falde over nogle andre ting. Man starter jo med i § 1, at det er i udlændingeloven, der er nogle ændringer, man ønsker. Så kommer der § 2, det er så i lov om ændring af udlændingeloven nr. 473, så er der lov om ændring af udlændingeloven nr. 410, og så er der lov om ændring af udlændingeloven nr. 382.

Jeg troede egentlig, når nu man lavede de dér lovændringer, at så skrev man det ind i udlændingeloven og så var det dét, der var udlændingeloven, og så var det dét, vi forholdt os til, og det, man stillede ændringsforslag til. Så jeg vil bare høre, hvori teknikken ligger med det her. Er det fire forskellige udlændingelove, vi har, eller hvad? Det er det formentlig ikke.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg vil gerne sige tak for den overvejende positive modtagelse, forslaget har fået her i Tinget i dag. Der er jo blevet stillet en række spørgsmål. Nogle af dem vil jeg forsøge at svare på her, men ellers vil jeg selvfølgelig meget gerne besvare det under udvalgsbehandlingen.

Det er jo rigtigt, at det her er nogle forsøg, der har kørt, siden min forgænger fik det her gennemført. Og det er dem, vi nu vil have godkendt, samt lave visse forbedringer af tingene.

Jeg har noteret mig, at den 3-års-frist, som nogle er tilhænger af, og andre ikke er, måske kan komme til debat senere. Men det er altså ikke den, der er medtaget her i lovforslaget.

Jeg vil også gerne sige, at det hører med i billedet, når man taler om sammensætning af Flygtningsnævnet og når man taler om Dansk Flygtningehjælps medvirken også ved åbenbart grundløs-proceduren, at så skal man huske på, at det jo er en af de ting, der gjorde, at det kunne komme til at gå hurtigere, fordi man dermed i og for sig havde næsten to instanser i samme afgørelse.

Jeg vil også godt sige omkring det med foto, at registrering her jo er helt naturlig, når man har registrering af fingeraftrykene.

Fru Pernille Frahm var inde på visse problemer omkring det her, og det var jo nok, fordi SF i sin tid har haft en anden holdning til selve lovforslagene, da de blev fremsat. Men hensyn til fingeraftryk og tidsgrænsen på 10 år, tror jeg

det er, mener vi, at det skal være det samme både for fingeraftryk og for foto, og det har vist sig – det er i hvert fald de ting, jeg har hørt – at det er en fornuftig tidsgrænse.

Jeg har også bemærket, at Advokatrådet har haft nogle bemærkninger til L 71, § 1, nr. 4, og jeg vil dér kun sige til Advokatrådets bemærkninger, at det indebærer måske en lille stramning, men det er mere en præcisering, som det også er blevet nævnt, for at kunne have helt klare regler. Der har været eksempler, hvor denne præcisering ikke har været helt i orden, og det er grunden til, at vi medtager den.

Og så vil jeg selvfølgelig sige, at jeg har stor respekt for travle folketingsmedlemmer, der alt for sent – som hr. Arne Melchior siger – har fået disse høringssvar og ikke engang har fået dem alle sammen. Jamen det tager jeg til efterretning, hvis det er en kritik, der rettes generelt, for jeg mener også, at man skal have tid til det, og til hr. Arne Melchior vil jeg også gerne sige, at den fortolkning, som hr. Arne Melchior selv kom med, om, at den 2. januar 1999 var det tidligste, kan jeg måske også godt tilslutte mig, for det tror jeg er realiteternes verden, at det vil blive sådan.

Så spørger fru Pia Kjærsgaard, om de, der nu får asyl, kan styre deres kort. Ja, det går jeg bestemt ud fra de kan. De er i al fald i en anden situation end den, fru Pia Kjærsgaard nævner, hvor det ikke var tilfældet. Jeg kan desværre ikke her på stående fod sige, hvad det koster, men jeg mener, det i al fald er småting i forhold til den fordel, det vil være, at man har disse kort.

Jeg tror i og for sig ikke, jeg behøver at sige mere nu, men som sagt er jeg selvfølgelig villig til i udvalget at svare på spørgsmål angående de her ting, der har været rejst, og hvad der måtte komme yderligere, når man har set de sidste høringssvar.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.